

Vanishing Bangkok

Surat Osathanugrah

Rama IX Art Museum

กรมทพ เลื่อนทพ

ในเครือช่ายสายถนนและลำคลองอันซับซ้อนของกรุงเทพฯ มีความเคลื่อนไหวซบซึ้งของชีวิตและกิจวัตรที่แสนจะเจเนตาเกนไทยด้วยกัน ความรู้สึกคุ้นชินอาจทำให้เรามองข้ามถึงความหมายของสิ่งเหล่านี้ไปโดยไม่ทันคิดว่า วิถีชีวิตดั้งเดิมในชุมชนเก่าแก่ของพระนครกำลังถูก “รื้อทิ้ง” เพื่อแทนที่ด้วยสิ่งที่ไม่อาจระบุได้ว่า เป็นเอกลักษณ์ไทยอีกต่อไป ในท่วงมแรงความสั่นแปรนี้ ช่างภาพสุรรัตน์ โอศานุกระห์ ได้เพียรพยายามเก็บบันทึกภาพชีวิตและไอหมื่นเก่าที่ใกล้ลบเลือนของเมืองกรุงเทพมหานครไว้ในกรูความจำของกฎรันทดั่ง โดยอาศัยฝีมือและมุมมองที่ทำให้แต่ละภาพมีเรื่องราวน่าประทับใจและเติมอิมอรณในแง่ศิลปะสตรีแห่งภาพถ่ายขาว-ดำ

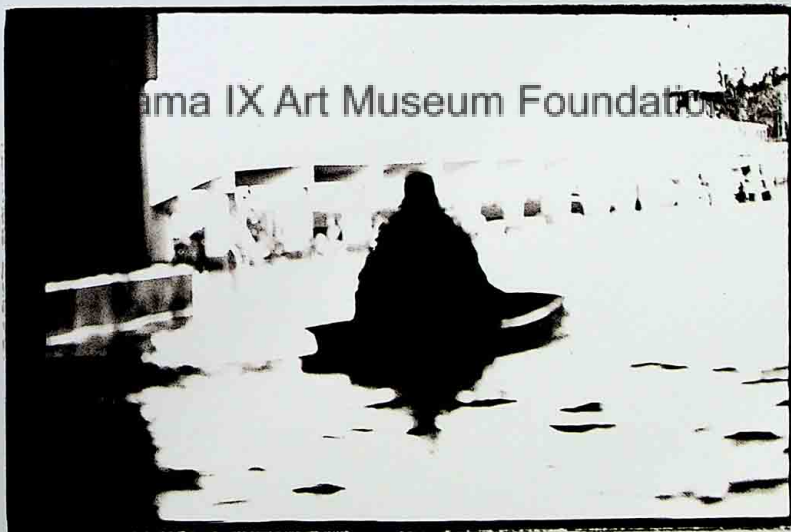
Vanishing Bangkok

Among the busy streets and canals of Bangkok there are the familiar motions of daily life. So familiar, in fact, that some fine things are taken for granted without realising that Bangkok's old ways of life are being demolished, replaced by what may be new but can hardly be called Thai. In this state of perpetual transition, Surat Osathanugrah, with the help of his camera, has artfully recorded the disappearing images of Bangkok in black and white for our future reminiscences.

rt Museum Foundation

กรุงเทพ ฯ เลือนหาย Vanishing Bangkok

ถ่ายภาพ : สุรัตน์ โอสธานุเคราะห์
Photographer : Surat Osathanugrah

Rama IX Art Museum Foundation

มุมมอง-มุมมอง

Foreword

จิระนันท์ พิตรปรีชา
by Chiranan Pitpreecha

กล้องถ่ายรูป อาจเป็นแค่ของเล่นชิ้นหนึ่ง เป็นอุปกรณ์เสริมในการบันทึกช่วยจำ หรือเป็นเครื่องมือสร้างสรรค์งานศิลปะชิ้นเยี่ยม ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับแรงบันดาลใจและมีมือของคนที่ใช้นั้น

ภาพชุด “กรุงเก่าเลือนหาย” ในหนังสือเล่มนี้ สามารถลำดับฉากชีวิตธรรมดาสามัญในมุมเก่าของเมืองกรุงได้อย่างมีเสน่ห์ชวนให้ติดตาม คุณสุรัตน์เลือกใช้ฟิล์มขาวดำและยึดแนวทางการถ่ายภาพแบบ ‘ที่ไหล’ โดยไม่ยอมพึ่งพาสีสนและการจัดควบคุมองค์ประกอบหรือตกแต่งภาพด้วยเทคนิคพิเศษ ผลลัพธ์ที่ปรากฏจึงเป็นเรื่องราวที่กลมกลืนกับบรรยากาศย้อนยุคที่ต้องการนำเสนอ

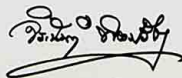
แต่การบันทึกภาพชีวิตตามสภาพที่เป็นจริงให้ออกมาโดดเด่นสะกดตา และมีเรื่องราวน่าสนใจยังต้องอาศัยสายตาพิเศษของช่างภาพ ดิฉันไม่เชื่อว่ามีอาชีพที่มีอุปกรณ์ชิ้นดีส่วนใหญ่วิวัยยกกล้องขึ้นลั่นชัตเตอร์เมื่อเห็นชายชราหนึ่งเฒ่าอยู่ในมุมมืดหน้าบ้าน เด็ก ๆ วิ่งเล่นกลางแดดที่ข้างถนน หรือหมวกเวเนเปียนเขียนอยู่ตามซอกซอย ฝีมือและมุมมองของคุณสุรัตน์ได้ถ่ายทอดสร้างสรรค์สำราญอารมณ์ “คม-ชัด-ลึก” จนเราต้องหวนไหว ทอดถอนใจ ออฮัม หรือขมวดคิ้วด้วยความงุนงงแน่แท้ เมื่อพลิกผ่านแต่ละภาพ

ในฐานะนักเขียนผู้สร้างภาพด้วยตัวอักษร ดิฉันยอมรับว่า บางครั้งพจนที่ปรากฏในภาพที่อาจบอกอะไรได้มากกว่ามันถ้อยร้อยพันคำดังที่สุดนี้ได้จากผลงานภาพถ่ายชุดนี้

A camera may be a toy, a recording equipment, or a tool for artistic expression depending on its owner's skills and inspiration. In this photo collection of “**Vanishing Bangkok**” the photographer presents the ordinary lives of the old city in a fascinating fashion. Opting for the black and white medium and a candid approach, Surat forsakes colour, composition and retouching. The resulting images feel very natural and nostalgic, in harmony with the spirit of the book.

It also takes a photographer's keen eyes to make interesting pictures from the mundane. Not many people with professional-grade equipment would target a reminiscing old man, roadside children playing in the midday sun, or alley cats and dogs. Going through these pictures, one stirs, sighs, beams, frowns-at Surats profound viewpoints and skillful delivery.

A writer who creates images with words is occasionally reminded that sometimes a picture is, indeed, worth a thousand words, if not more. Look at the photographs in this book for proof.

ฤดูร้อน 2544

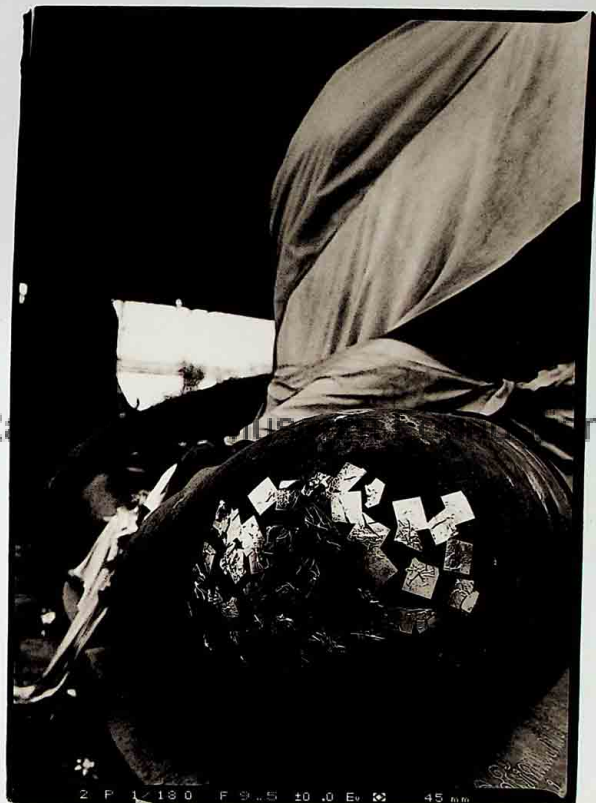
Summer 2001

Rama IX Art Museum Foundation

Rama IX Art Museum Foundation

2 P 1 130 P 9.5 ±0.0 Ev 45

Rama IX Art Museum Foundation

